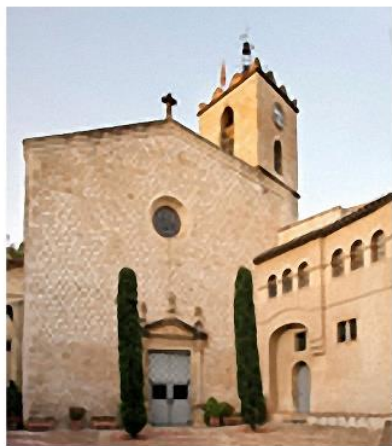

FULL INFORMATIU

PARRÒQUIA dels SANTS

Just i Pastor

Sant Just Desvern, 2 de Juny de 2019. N° 22

MN. JOAN PLANELLAS ARQUEBISBE DE TARRAGONA (i2)

L'escrit d'avui és continuació de les declaracions que va fer el sacerdot que ha estat nomenat pel Papa Francesc arquebisbe de Tarragona.

“Pregunta: L'Església catalana ha estat molt callada amb la situació dels presos polítics.

Resposta: El drama és que uns polítics que van intentar fer un pas en el que ells creien i que ho van fer pacíficament s'hagin trobat en aquesta situació. Davant el fet real que és que uns pensen radicalment una cosa i els altres radicalment una altra, l'única solució és el perdó; altrament no podrem tirar endavant. Si em preguntes si s'haurien d'indultar aquests polítics, jo vaig més enllà: hauríem de saber-nos perdonar, tots, els uns i els altres. Perquè també a l'altre costat hi ha gent que s'ha sentit molt ferida, perquè hi ha una realitat que no s'ha d'obviar”.

“Pregunta: En el seu escrit als diocesans aposta per la unió de les diòcesis catalanes.

Resposta: Cal recordar que la Conferència Episcopal Tarraconense, que ja sabeu que des de fa una anys està dividida en dos, és activa des del 1969, poc després d'acabar el concili Vaticà II. El document que jo sóc signant, és clau en un dels punts que diu que cal aprofundir una visió de conjunt de Catalunya com a unitat pastoral. Jo ho crec, això. Per tant, una clau dels pròxims anys és òbviament el camí conjunt i sinodal de les dues províncies eclesiàstiques catalanes. Hem de mantenir i enfortir les estructures i les praxis interdiocesanes promogudes per la Tarraconense. Hem d'anar en aquest sentit, potenciar el treball conjunt, hem de donar una resposta unitària i cohesionada als grans reptes de Catalunya. D'això ja n'he parlat amb el cardenal Omella i ell també ho veu clar.

“Pregunta: I el papa Francesc?

Resposta: Directament encara no hi he parlat mai, però sí que hi estat a prop...Jo estava escrivint “*L'Església dels pobres en el Concili Vaticà II*” quan van escollir Francesc com a papa. Vaig tenir una gran satisfacció perquè el que jo estava intentant expressar en aquell llibre m'ho deia el papa. Després del concili molts deien que això dels pobres era cosa de la teologia de l'alliberament. I sí. Però jo pensava, i pel que s'ha vist el papa també ho pensa, que la qüestió dels pobres havia de ser, ha de ser, de tota l'Església. I no va ser un tema marginal del concili, tot i que a Europa, com diuen els castellans, es va córrer “*un tupido velo*”. La conclusió és: “Així com Crist, l'Església”. És el que diu el papa: l'Església s'ha d'emmirallar en Crist per complir la seva missió”.

“Pregunta: L'Església ha de ser més democràtica?

Resposta: Hem d'acabar el treball eclesial amb aquelles actituds sinodals d'escoltar dels uns amb els altres a la llum de l'Esperit. Una Església més sinodal vol dir escoltar la veu del poble amb tot el que comporta...A casa nostra el que hem de fer és crear estructures de comunió. La missió del bisbe és fer aflorar això. L'Església ha de ser com una llar i ens hi hem de trobar tots i escoltar-nos.

“Pregunta: El dia 8 de Juny l'ordenen bisbe.

Resposta: Ho espero amb una gran il·lusió i responsabilitat. L'ordenació episcopal et posa al capdavant del teu poble, a qui has d'estimar, servir i donar-te”.

Ha recopilat Mn.Joaquim Rius

COMENTARIO AL EVANGELIO DE HOY: Lc 24,46.53

Los evangelios nos ofrecen diversas claves para entender cómo comenzaron su andadura histórica las primeras comunidades cristianas sin la presencia de Jesús al frente de sus seguidores. Tal vez, no fue todo tan sencillo como a veces lo imaginamos. ¿Cómo entendieron y vivieron su relación con él, una vez desaparecido de la tierra?

Mateo no dice una palabra de su ascensión al cielo. Termina su evangelio con una escena de despedida en una montaña de Galilea en la que Jesús les hace esta solemne promesa: *«Sabed que yo estoy con vosotros todos los días hasta el fin del mundo»*. Los discípulos no han de sentir su ausencia. Jesús estará siempre con ellos. Pero ¿cómo? *<<bendiciendo>>* a los suyos. Sus seguidores comienzan su andadura. Lucas ofrece una visión diferente. En la escena final de su evangelio, Jesús *«se separa de ellos subiendo hacia el cielo»*. Los discípulos tienen que aceptar con todo realismo la separación: Jesús vive ya en el misterio de Dios. Pero sube al Padre *«bendice i* protegidos por aquella bendición con la que Jesús curaba a los enfermos, perdonaba a los pecadores y acariciaba a los pequeños.

El evangelista Juan pone en boca de Jesús unas palabras que proponen otra clave. Al despedirse de los suyos, Jesús les dice: *«Yo me voy al Padre y vosotros estáis tristes... Sin*

embargo, os conviene que yo me vaya para que recibáis el Espíritu Santo». La tristeza de los discípulos es explicable. Desean la seguridad que les da tener a Jesús siempre junto a ellos. Es la tentación de vivir de manera infantil bajo la protección del Maestro.

La respuesta de Jesús muestra una sabia pedagogía. Su ausencia hará crecer la madurez de sus seguidores. Les deja la impronta de su Espíritu. Será él quien, en su ausencia, promoverá el crecimiento responsable y adulto de los suyos. Es bueno recordarlo en unos tiempos en que parece crecer entre nosotros el miedo a la creatividad, la tentación del inmovilismo o la nostalgia por un cristianismo pensado para otros tiempos y otra cultura.

Los cristianos hemos caído más de una vez a lo largo de la historia en la tentación de vivir el seguimiento a Jesús de manera infantil. La fiesta de la Ascensión del Señor nos recuerda que, terminada la presencia histórica de Jesús, vivimos *«el tiempo del Espíritu»*, tiempo de creatividad y de crecimiento responsable. El Espíritu no proporciona a los seguidores de Jesús *«recetas eternas»*. Nos da luz y aliento para ir buscando caminos siempre nuevos para reproducir hoy su actuación.

Así nos conduce hacia la verdad completa de Jesús.

José Antonio Pagola

INTENCIONS DE MISSA I DIES DE LA SETMANA

DISSABTE:1	20h.	
DIUMENGE:2	11h.	Mn. Miquel Alayrach Heredero; Salvador Puig i Salvador Puig Granero.
	13h.	Acció de gràcies
DISSABTE:8	20h.	
DIUMENGE:9	11h.	Dolors Escofet Rubió.
	13h.	difunts família Junquera Ezquerria

REUNIONS

DIMARTS dia 4, a les 20,30h. Grup "Justícia i Pau".

BAPTISMES

Aquets mesos han rebut el sagrament del baptisme: Carlota Roca Hernández i Santi Marín Silvestre.

Donem-ne gràcies a Déu.

SAGRAMENT DE LA SANTA UNCIÓ

El diumenge de Pentecosta, dia 9 de Juny, podran rebre aquest sagrament les persones que ho desitgin. Les condicions són a partir dels 75 anys, o bé trobant-se, en qualsevol edat tenir una situació delicada de salut o en la perspectiva d'una intervenció quirúrgica.

Cal que ens ho notifiqueu venint al despatx parroquial o sortint de cada missa. Així ho podem preparar degudament.

CONDOLENÇA

La donem als familiars de N'Antonio Granados Cejas. I desitgem que el difunt gaudeixi de la Vida per sempre, a la casa del Pare.
